

Sygn. akt II K 22/19

1 Ds. 964.2018

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 czerwca 2019r.

Sąd Rejonowy w Środzie Śląskiej II Wydział Karny, w składzie:

Przewodniczący: SSR Radosław Gluza

Protokolant: Oliwia Antkowiak

przy udziale prokuratora Jacka Grabonia z Prokuratury Rejonowej w Środzie Śląskiej

po rozpoznaniu na rozprawie w dniach 14 maja 2019r. i 11 czerwca 2019r.

sprawy **M. Z. (Z.)**

syna J. i U. z d. B.

ur. (...) we W.

oskarżonego o to, że:

w dniu 15 kwietnia 2018 roku na 23,1 km drogi Nr (...) pomiędzy G. a K., gmina K. umyślnie naruszył zasady bezpieczeństwa w ruchu drogowym i spowodował nieumyślnie wypadek drogowy w ten sposób, że kierując samochodem marki B. (...) o nr rej. (...)LW jadąc od strony K. nie dostosował się do znaku poziomego P – 4 „linia podwójna ciągła”, jak też nie zachował należytej ostrożności oraz nienależycie obserwował przedpole jazdy i wykonał manewr skrętu w lewo nie ustępując pierwszeństwa przejazdu jadącemu na wprost, z przeciwnego kierunku, motocyklowi marki K. nr rej. (...)RU kierowanemu przez G. P., w wyniku czego doszło do zderzenia obu pojazdów, skutkiem czego G. P. doznał ciężkiego uszczerbku na zdrowiu w postaci innego ciężkiego kalectwa oraz choroby realnie zagrażającej życiu

tj. o przestępstwo z art. 177 § 2 k.k.:

orzeka:

I. uznaje oskarżonego **M. Z.** za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w części wstępnej wyroku, przy czym ustala, że do wypadku doszło w dniu 15 czerwca 2018r., zaś pokrzywdzony G. P. doznał w jego wyniku obrażeń ciała w postaci: otarć naskórka barków i ramion, krwiaków okularowych obustronnych, urazu wielonarządowego z następową ostrą niewydolnością oddechową, urazu czaszkowo – mózgowego ze stłuczeniem tkanki mózgowej oraz utrzymującymi się wodniakami przestrzeni płynowych w okolicy czołowej mózgu z następową encefalopatią pourazową i psychoorganicznym zespołem zaburzeń poznawczych i zachowania o cechach klinicznego zespołu czołowego, a także niedowładem pourazowym lewostronnym, ran twarzy w okolicy oczodołu prawego, powiek oka prawego, policzka prawego, wargi dolnej w przedsionku ust i nosa, licznych złamań kości twarzoczaszki obustronnie, a zwłaszcza po stronie prawej wielofragmentowych z przemieszczeniem odłamów, o charakterze zmiażdżenia prawej strony twarzy, z następowym zaburzeniem morfologii twarzy, stłuczenia płuc, które to obrażenia stanowiły chorobę realnie zagrażającą życiu oraz stanowią inne ciężkie kalectwo, tj. popełnienia przestępstwa z art. 177 § 2 k.k. i za to, na podstawie tego przepisu, wymierza mu karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności;

II. na podstawie art. 69 § 1 i 2 k.k. i art. 70 § 1 k.k. warunkowo zawiesza wykonanie kary pozbawienia wolności wymierzonej oskarżonemu **M. Z.** na okres 2 (dwóch) lat próby;

III. na podstawie art. 42 § 1 k.k. i art. 43 § 1 k.k. orzeka wobec oskarżonego **M. Z.**, środek karny w postaci zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 2 (dwóch) lat;

IV. na podstawie art. 43 § 3 k.k. nakłada na oskarżonego obowiązek zwrotu prawa jazdy;

V. na podstawie art. 46 § 1 k.k. orzeka wobec oskarżonego **M. Z.** środek kompensacyjny w postaci obowiązku częściowego zadośćuczynienia za krzywdę wyrządzoną przestępstwem, poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonego G. P. kwoty 30.000 zł (trzydziestu tysięcy złotych);

VI. na podstawie art. 627 k.p.k. zasądza od oskarżonego **M. Z.** rzecz oskarżyciela posiłkowego G. P. kwotę 1776 zł, tytułem zwrotu poniesionych wydatków;

VII. na podstawie art. 627 k.p.k. obciąża oskarżonego **M. Z.** kosztami procesu, a w tym zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 1143,71 zł tytułem zwrotu wydatków sądowych poniesionych przez Skarb Państwa od chwili wszczęcia postępowania w sprawie i na podstawie art. 2 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych wymierza mu opłatę w kwocie 180 zł.

SSR Radosław Gluza

UZASADNIENIE WYROKU

Na podstawie przeprowadzonego przewodu sądowego ustalono następujący stan faktyczny:

W dniu 15 czerwca 2018r. około godz. 17.00 oskarżony M. Z. wracał do swojego miejsca zamieszkania w I.. Oskarżony kierował samochodem osobowym typu SUV m-ki B. (...) nr rej. (...). Z uwagi na „korek” na autostradzie (...), M. Z. postanowił jechać do domu lokalnymi drogami.

Dowód:

wyjaśnienia oskarżonego M. Z., k. 82, 139v – 140.

Po wyjechaniu z K., pojazd kierowany przez oskarżonego zbliżył się do skrzyżowania, znajdującego się na 23,1 km drogi nr (...). W tym samym czasie z naprzeciwka nadjeżdżał pokrzywdzony G. P., kierujący motocyklem m-ki K. nr rej. (...). Około 100 metrów przed G. P. poruszał się na motocyklu jego znajomy, który pojechał „przodem”

Dowód:

wyjaśnienia oskarżonego M. Z., k. 82, 139v – 140,

zeznania świadka G. P., k. 141,

zeznania świadka F. Ś., k. 7 – 8, 141/

M. Z. dojeżdżając do skrzyżowania zastanawiał się czy ma jechać w stronę W. drogą numer (...), czy też powinien kontynuować jazdę w kierunku G. drogą nr (...). W związku z tym postanowił on zatrzymać się na części jezdni wyłączonej z ruchu i sprawdzić drogę na mapie. Oskarżony skręcił swoim pojazdem w lewo, zjeżdżając na przeciwny pas ruchu pomimo wyrysowanego na jezdni znaku poziomego P – 4 „podwójna linia ciągła”.

Dowód:

wyjaśnienia oskarżonego M. Z., k. 82, 139v – 140,

dokumentacja fotograficzna, k. 50,

protokół oględzin miejsca wypadku, k. 12 – 13,

protokół oględzin miejsca wypadku ze szkicem, k. 89 – 91.

Rozpoczynając manewr M. Z. nie zauważył jadącego z naprzeciwka G. P.. Spowodowało to, że motocykl kierowany przez pokrzywdzonego uderzył w prawy bok samochodu m-ki B., który zajechał mu drogę, po czym wywrócił się na jezdnię.

Dowód:

wyjaśnienia oskarżonego M. Z., k. 82, 139v – 140,

protokół oględzin miejsca wypadku, k. 12 – 13,

protokół oględzin miejsca wypadku ze szkicem, k. 89 – 91,

protokół oględzin pojazdu m-ki B., k. 14 – 15,

protokół oględzin motocykla m-ki K., k. 16 – 17,

dokumentacja fotograficzna, k. 50.

M. Z. zatrzymał swój pojazd i zadzwonił na Pogotowie (...). Po chwili na miejscu pojawili się inni kierujący, w tym osoba będąca ratownikiem medycznym, która zaczęła udzielać pomocy G. P..

Dowód:

wyjaśnienia oskarżonego M. Z., k. 82, 139v – 140,

zeznania świadka F. Ś., k. 7 – 8, 141.

Pokrzywdzony w wyniku zaistniałego wypadku doznał obrażeń ciała w postaci: otarć naskórka barków i ramion, krwiaków okularowych obustronnych, urazu wielonarządowego z następową ostrą niewydolnością oddechową, urazu czaszkowo – mózgowego ze stłuczeniem tkanki mózgowej oraz utrzymującymi się wodniakami przestrzeni płynowych w okolicy czołowej mózgu z następową encefalopatią pourazową i psychoorganicznym zespołem zaburzeń poznawczych i zachowania o cechach klinicznego zespołu czołowego, a także niedowładem pourazowym lewostronnym, ran twarzy w okolicy oczodołu prawego, powiek oka prawego, policzka prawego, wargi dolnej w przedsionku ust i nosa, licznych złamań kości twarzoczaszki obustronnie, a zwłaszcza po stronie prawej wielofragmentowych z przemieszczeniem odłamów, o charakterze zmiażdżenia prawej strony twarzy, z następowym zaburzeniem morfologii twarzy, stłuczenia płuc. Obrażenia doznane przez G. P. stanowiły chorobę realnie zagrażającą życiu oraz stanowią inne ciężkie kalectwo.

Dowód:

opinia sądowo – lekarska, k. 3 załącznika do akt.

Pokrzywdzony w dniu 15 czerwca 2018r. został przyjęty na (...) Szpitala (...) we W., gdzie przeprowadzono u niego szerokie badania diagnostyczne. Następnie G. P. został przekazany do (...) Szpitala (...) we W., gdzie był konsultowany na kilku oddziałach. Od 16 czerwca 2018r. pokrzywdzony przebywał na Oddziale Anestezjologii i Intensywnej Terapii (...) Szpitala (...) we W.. Od 05 do 06 lipca 2018r. był on hospitalizowany w Oddziale (...) Urazowo – Ortopedycznej, gdzie przeszedł zabieg operacyjny zespolenia obojczyka implantem metalowym. Następnie pokrzywdzony od 06 do

26 lipca 2018r. przebywał w Klinice (...) we W.. W placówce tej wykonano u niego leczenie operacyjne polegające na repozycji i osteosyntezie wielokrotnych złamań kości twarzoczaszki, odtwarzając funkcję oraz morfologię twarzy.

Dowód:

opinia sądowo – lekarska, k. 3 załącznika do akt,

odwołanie z dnia 13.12.2018r. wraz z załącznikami, k. 148 – 168,

odwołanie z 17.04.2019r. wraz z załącznikami, k. 185 – 208.

Po zakończeniu leczenia szpitalnego pokrzywdzony jest pod stałą kontrolą kilku poradni m.in. neurologicznej i ortopedycznej, przechodzi zabiegi fizjoterapeutyczne. Na mocy orzeczenia (...) ds. orzekania o Niepełnosprawności w Ś. z dnia 08.10.2018r. G. P. został zaliczony do znacznego stopnia niepełnosprawności do dnia 31.10.2020r. W wyniku wypadku pokrzywdzony jest całkowicie niezdolny do pracy, wymaga stałej pomocy innej osoby w związku ze znacznie ograniczoną możliwością samodzielnej egzystencji. G. P. porusza się na wózku inwalidzkim.

Dowód:

zeznania świadka G. P., k. 141,

odwołanie z dnia 13.12.2018r. wraz z załącznikami, k. 148 – 168,

odwołanie z 17.04.2019r. wraz z załącznikami, k. 185 – 208,

opinie konsultanta medycznego (...), k. 169 – 170,

orzeczenie lekarskie z 29.01.2019r., k. 171 – 178.

(...) S.A., w którym polisę OC posiadał pojazd oskarżonego, wypłaciło dotąd G. P. kwotę zadośćuczynienia za doznaną krzywdę w wysokości 150.000 zł. W ramach prowadzonego postępowania likwidacyjnego (...) S.A. zaproponowało G. P. wypłacenie łącznie kwoty 550.000 zł, tytułem ugody obejmującej całość roszczeń pokrzywdzonego. Ugoda nie została jednak zawarta, m.in. z uwagi na roszczenie pokrzywdzonego o przyznanie stałej renty.

Dowód:

decyzja (...) z 19.03.2019r., k. 180 – 184,

pismo (...) z 26.03.2019r., k. 209 – 211,

odwołanie poszkodowanego z 17.04.2019r. wraz z załącznikami, k. 185 – 208,

pismo (...) z 16.05.2019r., k. 212 – 215,

notatka do dużej szkody OC z 14.02.2019r., k. 178a – 179.

W czasie zaistniałego wypadku zarówno oskarżony, jak i pokrzywdzony byli trzeźwi, ich pojazdy były sprawne technicznie.

Dowód:

wyjaśnienia oskarżonego M. Z., k. 82, 139v – 140,

zeznania świadka G. P., k. 141,

protokół badania stanu trzeźwości, k. 4 – 5,

opinia techniczna, k. 117 – 121.

Oskarżony M. Z. ma 45 lat, jest żonaty, posiada na utrzymaniu żonę i dziecko. Oskarżony jest audytorem i prowadzi w tym zakresie działalność gospodarczą, uzyskując miesięczny dochód w granicach od 5.000 do 15.000 zł. Nie był karany sędownie za przestępstwa.

Dowód:

wyjaśnienia oskarżonego M. Z., k. 82, 139v – 140,

informacja z K., k. 85.

M. Z. posiada prawo jazdy od 2013r. Oskarżony dopuścił się w latach 2016 – 2017r. dwóch wykroczeń w ruchu drogowym, polegających na przekroczeniu dozwolonej prędkości jazdy oraz kolizji, za co był ukarany mandatami karnymi.

Dowód:

informacja z bazy (...), k. 76 – 78.

Oskarżony M. Z. w toku całego postępowania przyznał się do zarzucanego mu czynu i wyraził skruchę za popełnione przestępstwo.

Ponadto Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Ustalając stan faktyczny w sprawie, sąd oparł się na przeprowadzonych w sprawie dowodach o charakterze osobowym i materialnym, które korespondowały ze sobą, tworząc spójny i konsekwentny opis zaistniałego wypadku.

Na tej podstawie sąd ustalił, że sprawstwo i wina oskarżonego M. Z., w zakresie przypisanego mu czynu z art. 177 § 2 k.k., nie budzą wątpliwości. Oskarżony zrealizował swoim zachowaniem wszelkie znamiona ustawowe wskazanego występku – tak w zakresie strony przedmiotowej, jak i podmiotowej. W pierwszej kolejności wskazać należy, iż M. Z. kierując w dniu 15 czerwca 2018r. pojazdem m-ki B. nr rej. (...) dopuścił się umyślnego naruszenia zasad bezpieczeństwa w ruchu drogowym. Wykonał on bowiem skręt w lewo, nie stosując się do znaku poziomego P – 4 „linia podwójna ciągła”. W rezultacie tego naruszenia, jak i nienależytego obserwowania przedpoła jazdy, zajechał on drogę G. P. jadącemu z naprzeciwka na motocyklu, nie ustępując mu pierwszeństwa przejazdu. Skutkiem tego było spowodowanie nieumyślnego wypadku drogowego, polegającego na tym, że pokrzywdzony uderzył w samochód m-ki B., doznając szeregu obrażeń ciała, które stanowią ciężki uszczerbek na zdrowiu w postaci innego ciężkiego kalectwa oraz choroby realnie zagrażającej życiu w rozumieniu art. 156 § 1 k.k. Czyn oskarżonego był zawiniony, nie zachodziły okoliczności wyłączające winę ani bezprawność.

Sąd wymierzając M. Z. karę za przypisane mu przestępstwo baczyl na dyrektywy wskazane w art. 53 k.k., uwzględniając stopień zawinienia i społecznej szkodliwości jego czynu, a nadto cele zapobiegawcze i wychowawcze, która to kara winna osiągnąć wobec oskarżonego. Stopień społecznej szkodliwości czynu oskarżonego był znaczny, na co wpływa przede wszystkim rodzaj i charakter dobra naruszonego przestępstwem, jak również konsekwencje jakie z niego wynikły dla życia i zdrowia pokrzywdzonego. M. Z. na skutek niedochowania zasad bezpieczeństwa w ruchu drogowym doprowadził bowiem do wypadku, w którym poszkodowany został G. P., doznając ciężkich obrażeń ciała. Oceniając z kolei zawinienie po stronie oskarżonego sąd miał na uwadze to, że naruszenie przez niego zasad bezpieczeństwa w ruchu lądowym - skutkujące zaistniałym wypadkiem, było umyślne i miało istotny charakter. Mając powyższe na uwadze sąd uznał za zasadne wymierzenie M. Z. kary 1 roku pozbawienia wolności, która stanowi zdaniem sądu sankcją o charakterze adekwatnym.

Sąd warunkowo zawiesił wykonanie orzeczonej wobec oskarżonego kary pozbawienia wolności na okres 2 lat próby, stwierdzając iż zastosowanie środka probacyjnego spełni swe wychowawczo – prewencyjne cele i będzie wystarczające

dla osiągnięcia wobec sprawcy celów kary, a w szczególności zapobieżenia powrotowi do przestępstwa. Stosownie do dyspozycji art. 69 § 2 k.k., zawieszając wykonanie kary, sąd wziął pod uwagę przede wszystkim postawę oskarżonego, jego właściwości i warunki osobiste, a przede wszystkim dotychczasowy sposób życia.

W punkcie III wyroku sąd orzekł wobec oskarżonego M. Z. środek karny w postaci zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym. Powyższe orzeczenie miało podstawę w treści art. 42 § 1 k.k., zgodnie z którym „sąd może orzec zakaz prowadzenia pojazdów określonego rodzaju, w razie skazania osoby uczestniczącej w ruchu za przestępstwo przeciwko bezpieczeństwu w komunikacji, w szczególności jeżeli z okoliczności popełnionego przestępstwa wynika, że prowadzenie pojazdu przez tę osobę zagraża bezpieczeństwu w komunikacji.” Zdaniem sądu ustalone okoliczności sprawy, w szczególności to, że oskarżony umyślnie naruszył zasady bezpieczeństwa w ruchu drogowym, wskazują na to, że prowadzenie przez niego pojazdu stanowi zagrożenia dla bezpieczeństwa ruchu drogowego. Nie bez znaczenia pozostawały w tym zakresie również poważne następstwa czynu oskarżonego, gdzie pokrzywdzony doznał ciężkich obrażeń ciała. Orzekając wobec oskarżonego wskazany środek karny na okres 2 lata, sąd miał na uwadze konieczność czasowej eliminacji oskarżonego z ruchu drogowego. Zarazem zakaz ten stanowić będzie wobec M. Z. środek o charakterze prewencyjnym, tj. zapobiegający ponownemu dopuszczeniu się przekroczenia zasad ruchu drogowego w przyszłości. Ustalając katalog pojazdów, co do których obowiązywać będzie zakaz w stosunku do oskarżonego, sąd miał na uwadze to, że do wypadku doszło w ruchu lądowym. Z uwagi na powyższe sąd orzekł wobec oskarżonego zakaz prowadzenia określonych rodzaju pojazdów – tj. pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym.

Orzekając wskazany środek karny sąd na podstawie art. 43 § 3 k.k. zobowiązał oskarżonego do zwrotu prawa jazdy, które nie zostało mu dotąd zatrzymane.

Sąd na podstawie art. 46 § 1 k.k. orzekł wobec oskarżonego M. Z. środek kompensacyjny w postaci częściowego zadośćuczynienia za krzywdę wyrządzoną przestępstwem, poprzez zapłatę na rzecz oskarżyciela posiłkowego G. P. kwoty 30.000 zł. Wydając wskazane rozstrzygnięcie, sąd podzielił wniosek złożony w tym zakresie przez pokrzywdzonego, mając na uwadze to, że krzywda doznana przez G. P. w istotnym stopniu przekracza orzeczoną kwotę. Jednocześnie sąd miał na uwadze także rodzaj czynu stanowiącego podstawę roszeń majątkowych pokrzywdzonego. Stanowi on mianowicie nieumyślny wypadek komunikacyjny, z tytułu którego to ryzyka każdy z posiadaczy samochodów zawiera obowiązkowe ubezpieczenie odpowiedzialności cywilnej. W takiej sytuacji zatem, zasadne pozostaje zdaniem sądu uzyskanie przez pokrzywdzonego pełnej kwoty zadośćuczynienia od zakładu ubezpieczeń, w którym M. Z. posiadał wykupioną polisę OC.

Sąd na podstawie art. 627 k.p.k. oraz § 11 ust. 1 pkt 2 i § 11 ust. 2 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie, zasądził od oskarżonego M. Z. na rzecz oskarżyciela posiłkowego G. P. kwotę 1776 zł, tytułem zwrotu wydatków poniesionych przez niego z tytułu ustanowienia pełnomocnika będącego adwokatem. Przyznana kwota została ustalona w wysokości stawki minimalnej, wynikającej z przytoczonych powyższej przepisów, tj. 600 zł tytułem zastępstwa w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym w formie śledztwa, powiększone o kwotę 840 zł za rozprawę prowadzoną w trybie zwyczajnym oraz kwotę 336 zł, z racji kolejnych dwóch terminów rozprawy.

Orzekając o kosztach procesu, sąd zgodnie z art. 627 k.p.k. obciążył nimi w całości M. Z.. Sąd zasądził on oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa wydatki sądowe poniesione przez Skarb państwa w toku postępowania przygotowawczego (kwota 1123,71 zł - k. 102 i 117) oraz w toku postępowania sądowego (20 zł – ryczałt za doręczenia pism) i wymierzył mu opłatę w wysokości przewidzianej ustawą.

SSR Radosław Gluza